

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 247. Et cum esset in Galilæa sequebantur eum. v. 41.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

pallorem, ac mortis imaginem, deficere oculos, lacrymis præ ariditate carentes, sacrum dimitti caput, & cuncta denique illius membra, quem operibus non poterant, nutibus, ac signis amorem ostendere:

Ovos deuotæ mulieres quæ vti iudicij acrimonia viris estis inferiores ita affectuum acrimonia vicissim superatis. Vos estis exemplaria prima Deuoti fæminei sexus, qui eam laudem à vobis acceptam hodieque conseruat, vos bene præiustis, illæ vos sequuntur. Raro in viris tum tenera reperitur deuotio, cur hoc? Dei donum est, quo illum sexum honorare voluit sua gratia, qui viris alia dedit ornamenta.

§. 246. *Inter quas erat Maria Magdalena & Maria Iacobi Minoris & Ioseph mater & Salome. v. 40.*

Hæ præ viris fidem, constantiam, & pietatem in lesa ostendebant, in eo quod spectantibus Iudæis Christi hostibus ausæ fuerint cruci eius altare, & compassionem suam in eum, testari publice ideoque rectè laudantur, & laus earum manet in Ecclesia, ad finem sæculi. Ecce vt non gloriatur omnis caro, rerum conuersus est ordo, viri discipuli fugiunt relicto Domino, discipulæ fæminæ non recedunt à cruce. inter illas erat Maria Magdalena quasi ante signana, siue choraga, quæ liberata per Christum à multis peccatis, actam corporis quam animi sanitati restituta, tanti benefici memor, & grata, indulsè ei adhærebat, & Maria Iacobi Minoris, & Ioseph mater & Salome sorores, considerantes omnia.

Domine, illæ mulieres secutæ sunt te vsque ad mortem, mortem autem crucis, tibi firmiter astiterunt compatientes, nec recesserunt à te, quia vnice amabant te, plusquam omnia bona mundi. Pudet me, pudet eum video me fæminis in tuo obsequio languentiosem. Ecce præire debebam & sequor à longe. quomodo compensabo hunc languorem? scio. fauebo eorum gratiæ, laudabo, occasionem dabo, iustitiam fundabo, & operabor vnde earum deuotio alatur.

§. 247. *Et cum esset in Galilæa sequebantur eum. v. 41.*

Amplius in harum Deuotarum fæminarum expatiatur S. Marcus laudem & vitam earum seu formam totam viuendi explicat, vt intelligatur, vnde ista tam constans pietas eis incesserit. Discernit autem omnes Christo Deuotas, in duas classes, vnã celebriorem & magis spiritualiter viuentem, alteram communi pietate contentam. De priore classe duo dicit encomia magna, nimirum, quod eum sequebantur non solum passibus & pedibus, sed magis vitæ modo, quantum poterant æmulari. nimirum

feminas docendo, ad baptismum disponendo. Adhæc eidem Domino & Apostolis ministrando de suis facultatibus.

Salue gloriosa Virginum & Viduarum, imo conjugatarum magis deuota corona. Tu gloria Ecclesiæ Dei, Tu es nota insignis Ecclesiæ veræ Christi non inueniuntur hæc apud acatholicos. Ibi quilibet prædicans habet uxorem suam carnalem, non patitur illa vltimam sequentem Maritum suum, aut ministrantem: At Christi Ecclesia habet cælibatum, ibi vnum Apostolum fas est sequi centum, sine æmulatione, sine lite, quoniam spirituale est negotium quod operatur in illis spiritus Dei & caritatis, qui laxat, non coarctat corda.

§. 248. *Et ministrabant ei. v. 41.*

De facultatibus suis, item de ijs quæ Christo mittebantur aut dabantur, nimirum pro vsu ipsius Christi, suorumque discipulorum, quo ad victum & vestitum, acceptabat enim tanquam pauper in consolationem pauperum, & confortationem, si quando bonæ familiæ homines cogantur præ paupertate vel petere à proximis subsidium, vel accipere ex necessitate cum pudore elemosynam. Ministrabant autem ei corde placito, alacri animo, vt qui ipsis ministraret verba salutis æternæ: & velociter & abundanter, & frequenter, imo assidue.

Hic rursus contempletur notam veri Spiritus Christi, in Ecclesia Romana. Ibi hodieque viget spiritus paupertatis voluntariæ, qui apud Reformatos exulat. Ibi viget spiritus ministrantiû Apostolicis viris, qui spiritus longissime est à Reformata synagoga. Inuenias ibi direptores honorû Ecclesiasticorum non fundatores, non ministratores, sed qui ministrari sibi velint. Gratias igitur nouas ago tibi Deus, qui me in ea Ecclesia collocasti, in qua tui spiritus notæ & signa tam patentia reperiuntur.

§. 249. *Et alia multa qua simul ascenderant cum eo Hierosolymam. v. 41.*

lam sacer scriptor recenset secundum Deuotarum fœminarum generis minoris excellentiæ. Hæ non continuo sequebantur Dominum vt Apostolici spiritus & collaborantes in Euangelio, sed subinde v. g. quando erat solennius festum vt pascha, pentecoste, scenopegia, encænia &c. tunc & hæc deuotioni singulariter sese dedebant, peregrinabantur, vel processionem adornabant cum Domino Ierosolymam, aliumue in locum sacrum, plane vt hodie dum fit in orbe Catholico, in quo & quasdam videmus personas fœminei sexus perpetuo inhærete cultui Dei tum in monasterijs tum in cælibatu canonico, vnico castitatis emissio voto, alias vero festis vel Dominicis diebus sese operibus pijs singulariter mancipientes.

Y 2

Christi